

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ARG. (Year) 20.

Läsnämnen 5 Cents.

WINNIPEG, MAN., TORSDAGEN DEN 20de JUNI, 1912.

Printed and Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can., and Grand Forks, N. D.

N:r 25

Alla Svenskare träffas på Föreningen Nordens Midsommar-picnic i Selkirk

Skörderapport.

Utskiktarna mycket goda, men säsongen något sen. — Beräknad areal af alla sädeslag 19,271,000 acres. — Ingen skada genom punnfrost och betydligt från rägn. — mera nedbörd behöfvad i Alberta. — En mängd nyodling. — Lånare alltså större än man väntade och mycket lin har sått sent.

Den senaste skörde rapporten offentliggjordes den 13 juni, och enligt de flesta uppgifter äro utskiktarna mycket goda och kornet uppskär. Ingen skada got senare än den var 1911.

Följande frågor besvaras i denna rapport:

1. Hur stor är ökningen, i procent, af olika sädeslag öfver 1911?
2. Hur hög är sädesbrodden?
3. Har någon skada uppstått genom regn, hagel eller frost sedan senaste rapport? (Då vi här nedan säga att ingen skada uppstått, så gäller detta endast efter den 30 maj och före den 13 juni.)
4. Jämför sädens tillstånd med fjolårets.

Svar har ingåt från 204 platser, af hvilka 127 äro utmed C. P. R., 59 utmed C. N. R. och 18 utmed G. T. P.

Utsiktarna äro i allmänhet lofvande. På några platser i Alberta och två i Saskatchewan är man i behof af regn. Endast tre platser rapportera frostska den 5 juni — och den var ej svår. Sädensort är mycket god.

73 distrikt rapportera från 5 till 50 proc. ökning i hveterealen, 22 distrikt från 5 till 30 proc. minskning; 94 distrikt rapportera från 10 till 50 proc. ökad haftareal; 86 distrikt från 10 till 60 proc. ökning i kornarealen; samt 65 distrikt från 10 till 200 proc. ökning i linarealen.

Följande tabell utvisar sädesarealen i är och i fjol

	1912	1911
Hvete areal ..	11,380,000	10,400,000
Haftre, areal ..	5,835,000	5,000,000
Korn, areal ..	1,380,000	1,150,000
Lin, areal ..	870,000	730,000

Antal acres 19,271,000 17,280,000
Rikvettet står i allmänhet 6 tum högt och kan ej beräknas att gå i ax förän den 10 eller 15 juli; och från denna tid drojer det minst en månad mösser, så att vädret förrän kommer att bli sen. Utsiktarna äro mycket lofvande, men det finns ännu rum för många "om" och "men" mellan tiden för denna rapport och skördetiden.

Följande rapporter äro från platser där svenskare bygga och bo:

Portage la Prairie, Man. — Arealen cirka 10 proc. mindre än i fjol. Haftre och korn uppskär lika, men med minskning i hvetet och lin. Brodden från 4 till 6 tum. Ingen skada.

Macgregor, Man. — Hveterealen 10 proc. mindre än 1911, haftre och korn 10 till 15 proc. större. Ingen skada än i år. Skörden en vecka senare än vanligt. Utsiktarna mycket lofvande.

Brandon, Man. — Arealen ungefär lika med i fjol; kanske en liten ökning i haftrearealen. Hvetet är från 6 till 10 tum högt, haftre 4 till 6, och kornet är just uppkommet. Ingen skada. Utsiktarna mycket bättre 1911, emedan vi ej haft så mycket blåsigt väder.

Virten, Man. — Minst 10 proc. mer hvetet än 1911, ungefär samma areal haftre och korn. Man har sått mer lin än beräknadt — allt på svår, rent land. Ingen frostska, utom på kuksväxter, som froso i förra veckan. Stor skada har uppstått i Assiniboine Valley, och man söker förrän Dominion och provinnsregeringen att gräva en kanal för att afleda vattnet. Därigenom skulle man årligen spara miljoner på sträckan mellan Minota och Red River.

Elkhorn, Man. — Cirka 10 proc. ökning i hvetet, haftre- och kornarealen. Lin ungefär som i fjol. Ingen skada, säden växer godt och är lika långt på väg som 1911.

Fleming, Sask. — Liten mera lin än i fjol, andra sädeslag ungefär lika. Hvetet är 8 tum och haftre 4 tum högt. Kornet just uppkommet. Kornet är bättre än på många år.

Moosemoun, Sask. — Ingen skada på växande gröda. Tilligt sått hvetet på lika god väg som i fjol, halften en vecka eller tio dagar senare. Ymnig rikthet och god växtighet. Arealen ungefär lika med fjolåret.

Broadview, Sask. — Obetydlig ökning i arealen af hvetet och haftre, men dubbelt så mycket korn och lin som 1911. Hvetet står 10, haftre 3 till 5, samt kornet och linet 2 tum högt. Lin skada genom frost, hagel eller regn. Grödan en vecka tidigare än i fjol.

Swift Current, Sask. — Ökning af arealen är hvetet 35 och lin 20 proc. i fjol. Haftre och korn ungefär som i fjol. Kornet är mestadels sått för gröfodler.

Rikedomar i Jordens inandöme.

For ungefär ett år sedan, eller närmare bestämt, den 11 juni 1911, satte tre unga norrmän, Henry Johnson, Elias Larsson och Ole Nelson, ett företag på genomföra till North Dakota, där de i dagarna ingått äktenskap med en svensk dam. Han kvarlämnade en representant att sköta om försäljningen af aktierna i kolbolaget, och det är sällan man får se ett företag som genast från början förvärfvar sig allmänhetens förtroende på sådant sätt, som The Peace River Collieries gjort.

Firman Thorns ad, Roed & Lidholm 643 Main Street, har utnåm till generalagenter för det nya bolaget, och i firman skyltfönster kan man se och helst se en mycket intressant utställning af kol, samt kollar öfver distriktet där den rika kolgrufvan är belägen.

De två förutnämnda järnvägarne bygga nu förbi denna kolgruva, och det erfordras endast ett stiekspår på två mil för att förbinda grufvorna med de båda järnbanorna. Därjämte kan kol skeppas nedfor floden till Edmonton och alla mellanliggande platser utefter flodens stränder. Detta är ett mycket viktigt faktum att taga med i beräkningen, ty såk samma har riket en kolgruva är, så är den dock värdefull om den saknar kommunikationer. Men så då finnes riket tillgång på kol och goda kommunikationer, måste affären blifva ytterst vinstgivande.

Vi vilja råda hvar och en i staden Winnipeg bsoart landsman att gå in på kontoret i 643 Main Street och fråga mr Lidholm om saken, eller om man bor utom staden att skriva in ett förslag till upplysningar. Såsom framgår af annons i dagens nummer torde de pris på aktierna med det snarast komma till höj, hvarför det gäller att handla snickat om man vill vara med.

De medel som inbringas genom aktieförsäljningen komma att användas för inköp af de mestmoderna maskiner, hvilka skola göras grufvornas betalande från början.

På kontoret talas och skrivets svenskt, så att man visst inte behöfver frakta för att blifva missförstådd, eller löpa risk att själf missförstå de uppgifter som lämnas.

Biljetter till Nordens midsommarpicnic kunna köpas på Svenska Canada Tidningens kontor.

En sju-sjungande midsommarfest.

Midsommardagen upprann svecker och klar. På frimlen fanns inte en mjölnfläck och solen sken i hogan lott så att det var en fröjd att se på t.

Gamla Patrukk traskade framåt middagstiden ned till Main street, för att se om det möjligtvis kunde finnas något tecken till svenskhet här i den stora staden Pinniw... nej, förlåt, jag menar Winnipeg. Men det var inte mycket som kunde gifva vid handen att detta var en högtidsdag.

Detta gjorde gammern life sorgsen utaf sig, hvarfore han gick in till Gordon-Mitchells för att få en röke-sagar (han hade naturligtvis varit och känt på dörren till Svenska Saus... anagra mej och jag inte nu också glömde att kalla det Svenska Salungasmet... men så där var det talfri, ty allas vår vän Gustafson hade naturligtvis dagen till ära stängt sina dörrar.

Som sagt, jag fick mig en rökipinne och tänkte den, samt tänkte ge mig i väg till en "picture show" för att åtminstone ha något högtidslyst i all min ensamhet. Jag vandrade mot Starland, försökt att djupa tankar, så med ens blef det ett lif och ett danser, musik och fanfarer och trumslag och firningar, som om hela universum slagit sig lös för att jubla öfver den fina och härliga midsommar-dagen. Af gammal vana ryckte gammern genast af hatten och skängde den öfver huvudet samt lurade af hjärtans lust.

Och det var sannemligen något att hurra för, ty ne så Main Street kom längade en parad, hvars like Winnipeg aldrig skådat. I teten kom det världsbekände City Band och i haack och hal kom föreningen Nordens, med Tråshack och Gustafson och strådlar Nilsson och en hel mängd andra svenska storgubbar i t-petsen. Och jag skall säga er att Nordens tog sig bra ut och folket hurrade inte utan skäl, ty de bästa föreningen i stan tog sig bättre ut än någon sin tillföre.

Därnäst kom föreningen Svithiod, företärd af Cameron Highlanders, i sina skotska dräkter med svarta hatar och barna kinnar, hvilka skeno som "solen i Karlstad". General Lidholm anförde denna kårtrupp af Winnipegssvenskar och slog med bipnål alla som inte trott att den föreningen var så särdeles stor, ty alla medlemmar voro klädda i parad och såg rasande så stiligas ut.

Se'n kom goodtemplarna med direktor Sjöblom och hans arstiftas sjuåring i spetsen, samt alla kyrkosångare och församling, företädda af de respektive prästerna, ty man hade slagit sig i bucken på att hvar enda kotte som kunde gå och stå på den dagen skulle vara svensk och deltaga i den svenska midsommarfesten i Selkirk.

Jaha, tänkte gammern högt för sig själf, nu är det slut. Men så nöp någon mig i armen och hvisslade "Fiek du fikon, Zakarias!" Det var gammern som med lilla och barnflikan i all tyshet smugit sig intill mig. Och hon hade rätt.

Tonerna från en annan musikkår började nu uppfylla luften, och snart fick jag se en annan skara, så stor att ingen den räknade kunde. Det var svenskarna från öster, nämligen Fort William, Port Arthur, Kenora och Tyndall samt en mängd andra platser där våra landsmän slagit med sina bonpölar. Efter dem kom en skara från Vancouver och Calgary och Medicine Hat och Perceival och en mängd andra platser i sydväst, företädda af Calgarys största band, och sedan en annan skara från Edmonton, Wetskanvin, Camrose och hela norrvästrern.

Och så till sist kom en flock män och kvinnor, som höljade fram i massor. Jag skulle försöka räkna dem, sämen kom inte långt förrän doktor Johnson kom framsauande i sin automobil och tog gammern med familj i haaken och utropade:

— Den här gången lär du oss inte, din gamla stoff! In med dig och roll med till Selkirk, ty vi skola visa dig att du har tagit fel, då du trov att det inte finnes någon sammansidling bland svenskarna i Canada. Jojo men, så'n, nu lär du sig lite att du streat emot.

Jaha, förrän jag visste ordet af var jag i den hultlösa vagnen och på väg till Selkirk i svindlande fart. Då vi kommo ut till "carbarnen" på North Main street, så fingo vi se hurusonen den ena vagnen efter den andra lastades tills det inget fanns plats för en loppa att på golfvet hoppa, och så bar det i väg. Hur många hundra vagnar man tog i ansprik hann jag inte räkna, ty doktor Johnson fastade i min uppmärksamhet vid de olika sevärda platser i den naturköns trakten, såväl som vid gamla minnesmärken från Lord Selkirks tid.

Traska Patrukk.

Järnvägsolycka.

En svensk flicka dödades. — Oscar Strandberg svårt skadad.

En bekämd järnvägsoolycka inträffade vid åttaåttenden i sommars kväll vid järnvägsstationen i Tyndall, i det tre svenska ungdomar, Anna och Oscar Strandberg samt Anna Winkler blifvono öfverkörda af första afdelningen af Canadian Pacific Imperial Limited. De hade varit borta på besök hos några vänner och hade på hemvägen deltagit i gudstjänsten i kyrkan, samt voro på hemvägen därifrån. Hasten hade blifvit skrämd och var svår att tygla rehan innan tåget nåkades. Af det i vild fart framrusande tåget, som icke stannade vid denna station, blev hasten ännu mera skrämd och absolut tygelslös, så att det var omöjligt att stoppa det upprörda kreaturet. Hasten hoppade ned öfver banan och svämspände skär med "huggu" nält på spåret och dörrar.

Som sagt, jag fick mig en rökipinne och tänkte den, samt tänkte ge mig i väg till en "picture show" för att åtminstone ha något högtidslyst i all min ensamhet. Jag vandrade mot Starland, försökt att djupa tankar, så med ens blef det ett lif och ett danser, musik och fanfarer och trumslag och firningar, som om hela universum slagit sig lös för att jubla öfver den fina och härliga midsommar-dagen. Af gammal vana ryckte gammern genast af hatten och skängde den öfver huvudet samt lurade af hjärtans lust.

Och det var sannemligen något att hurra för, ty ne så Main Street kom längade en parad, hvars like Winnipeg aldrig skådat. I teten kom det världsbekände City Band och i haack och hal kom föreningen Nordens, med Tråshack och Gustafson och strådlar Nilsson och en hel mängd andra svenska storgubbar i t-petsen. Och jag skall säga er att Nordens tog sig bra ut och folket hurrade inte utan skäl, ty de bästa föreningen i stan tog sig bättre ut än någon sin tillföre.

Därnäst kom föreningen Svithiod, företärd af Cameron Highlanders, i sina skotska dräkter med svarta hatar och barna kinnar, hvilka skeno som "solen i Karlstad". General Lidholm anförde denna kårtrupp af Winnipegssvenskar och slog med bipnål alla som inte trott att den föreningen var så särdeles stor, ty alla medlemmar voro klädda i parad och såg rasande så stiligas ut.

Se'n kom goodtemplarna med direktor Sjöblom och hans arstiftas sjuåring i spetsen, samt alla kyrkosångare och församling, företädda af de respektive prästerna, ty man hade slagit sig i bucken på att hvar enda kotte som kunde gå och stå på den dagen skulle vara svensk och deltaga i den svenska midsommarfesten i Selkirk.

Jaha, tänkte gammern högt för sig själf, nu är det slut. Men så nöp någon mig i armen och hvisslade "Fiek du fikon, Zakarias!" Det var gammern som med lilla och barnflikan i all tyshet smugit sig intill mig. Och hon hade rätt.

Tonerna från en annan musikkår började nu uppfylla luften, och snart fick jag se en annan skara, så stor att ingen den räknade kunde. Det var svenskarna från öster, nämligen Fort William, Port Arthur, Kenora och Tyndall samt en mängd andra platser där våra landsmän slagit med sina bonpölar. Efter dem kom en skara från Vancouver och Calgary och Medicine Hat och Perceival och en mängd andra platser i sydväst, företädda af Calgarys största band, och sedan en annan skara från Edmonton, Wetskanvin, Camrose och hela norrvästrern.

Och så till sist kom en flock män och kvinnor, som höljade fram i massor. Jag skulle försöka räkna dem, sämen kom inte långt förrän doktor Johnson kom framsauande i sin automobil och tog gammern med familj i haaken och utropade:

— Den här gången lär du oss inte, din gamla stoff! In med dig och roll med till Selkirk, ty vi skola visa dig att du har tagit fel, då du trov att det inte finnes någon sammansidling bland svenskarna i Canada. Jojo men, så'n, nu lär du sig lite att du streat emot.

Jaha, förrän jag visste ordet af var jag i den hultlösa vagnen och på väg till Selkirk i svindlande fart. Då vi kommo ut till "carbarnen" på North Main street, så fingo vi se hurusonen den ena vagnen efter den andra lastades tills det inget fanns plats för en loppa att på golfvet hoppa, och så bar det i väg. Hur många hundra vagnar man tog i ansprik hann jag inte räkna, ty doktor Johnson fastade i min uppmärksamhet vid de olika sevärda platser i den naturköns trakten, såväl som vid gamla minnesmärken från Lord Selkirks tid.

Traska Patrukk.

Järnvägsolycka.

En svensk flicka dödades. — Oscar Strandberg svårt skadad.

En bekämd järnvägsoolycka inträffade vid åttaåttenden i sommars kväll vid järnvägsstationen i Tyndall, i det tre svenska ungdomar, Anna och Oscar Strandberg samt Anna Winkler blifvono öfverkörda af första afdelningen af Canadian Pacific Imperial Limited. De hade varit borta på besök hos några vänner och hade på hemvägen deltagit i gudstjänsten i kyrkan, samt voro på hemvägen därifrån. Hasten hade blifvit skrämd och var svår att tygla rehan innan tåget nåkades. Af det i vild fart framrusande tåget, som icke stannade vid denna station, blev hasten ännu mera skrämd och absolut tygelslös, så att det var omöjligt att stoppa det upprörda kreaturet. Hasten hoppade ned öfver banan och svämspände skär med "huggu" nält på spåret och dörrar.

Som sagt, jag fick mig en rökipinne och tänkte den, samt tänkte ge mig i väg till en "picture show" för att åtminstone ha något högtidslyst i all min ensamhet. Jag vandrade mot Starland, försökt att djupa tankar, så med ens blef det ett lif och ett danser, musik och fanfarer och trumslag och firningar, som om hela universum slagit sig lös för att jubla öfver den fina och härliga midsommar-dagen. Af gammal vana ryckte gammern genast af hatten och skängde den öfver huvudet samt lurade af hjärtans lust.

Och det var sannemligen något att hurra för, ty ne så Main Street kom längade en parad, hvars like Winnipeg aldrig skådat. I teten kom det världsbekände City Band och i haack och hal kom föreningen Nordens, med Tråshack och Gustafson och strådlar Nilsson och en hel mängd andra svenska storgubbar i t-petsen. Och jag skall säga er att Nordens tog sig bra ut och folket hurrade inte utan skäl, ty de bästa föreningen i stan tog sig bättre ut än någon sin tillföre.

Därnäst kom föreningen Svithiod, företärd af Cameron Highlanders, i sina skotska dräkter med svarta hatar och barna kinnar, hvilka skeno som "solen i Karlstad". General Lidholm anförde denna kårtrupp af Winnipegssvenskar och slog med bipnål alla som inte trott att den föreningen var så särdeles stor, ty alla medlemmar voro klädda i parad och såg rasande så stiligas ut.

Se'n kom goodtemplarna med direktor Sjöblom och hans arstiftas sjuåring i spetsen, samt alla kyrkosångare och församling, företädda af de respektive prästerna, ty man hade slagit sig i bucken på att hvar enda kotte som kunde gå och stå på den dagen skulle vara svensk och deltaga i den svenska midsommarfesten i Selkirk.

Jaha, tänkte gammern högt för sig själf, nu är det slut. Men så nöp någon mig i armen och hvisslade "Fiek du fikon, Zakarias!" Det var gammern som med lilla och barnflikan i all tyshet smugit sig intill mig. Och hon hade rätt.

Tonerna från en annan musikkår började nu uppfylla luften, och snart fick jag se en annan skara, så stor att ingen den räknade kunde. Det var svenskarna från öster, nämligen Fort William, Port Arthur, Kenora och Tyndall samt en mängd andra platser där våra landsmän slagit med sina bonpölar. Efter dem kom en skara från Vancouver och Calgary och Medicine Hat och Perceival och en mängd andra platser i sydväst, företädda af Calgarys största band, och sedan en annan skara från Edmonton, Wetskanvin, Camrose och hela norrvästrern.

Och så till sist kom en flock män och kvinnor, som höljade fram i massor. Jag skulle försöka räkna dem, sämen kom inte långt förrän doktor Johnson kom framsauande i sin automobil och tog gammern med familj i haaken och utropade:

— Den här gången lär du oss inte, din gamla stoff! In med dig och roll med till Selkirk, ty vi skola visa dig att du har tagit fel, då du trov att det inte finnes någon sammansidling bland svenskarna i Canada. Jojo men, så'n, nu lär du sig lite att du streat emot.

Jaha, förrän jag visste ordet af var jag i den hultlösa vagnen och på väg till Selkirk i svindlande fart. Då vi kommo ut till "carbarnen" på North Main street, så fingo vi se hurusonen den ena vagnen efter den andra lastades tills det inget fanns plats för en loppa att på golfvet hoppa, och så bar det i väg. Hur många hundra vagnar man tog i ansprik hann jag inte räkna, ty doktor Johnson fastade i min uppmärksamhet vid de olika sevärda platser i den naturköns trakten, såväl som vid gamla minnesmärken från Lord Selkirks tid.

Traska Patrukk.

Henry Johnson.

Elias Larsson. Ole Nelson.

De tre barnbyrarna direktionsmedlemmar.

När tycker du väl, käre läsare, att det var rysligt därt af dea att begå sig in i vildmarken på det där viset, men de reste inte utan begränsning. De visste att de två järnvägsbolagen C. N. R. och G. T. P. byggede en bana dit in, och de ville komma dit först och uträna om där finnes några naturrisksområden att snappa upp förrän någon annan fick tillfälle att komma och lägga vantarna på dem.

Deras beräkning var och ganska riktig, och de hafva blifvit väl behandlade för de strapsetter de hade att utså. Det första man därför började på i ungdomarna i fråga var i september 1911 då Ole Nelson kom ned till Edmonton och omtalade för vår landsman, mr J. B. Carlson, president för International Finance Co., Ltd., att de funnit en nära nog bottenlös kolgruva, och att de endast behöfve pengarna för att uppdela sig mellan de erförde erforderligt arbetet att förhålla patent på egenombud.

Mr Carlson är en driftig och företagsam affärsmän; man på samma gång är han försiktig; ty han har gått i livets härliga skida, där han har fått en god ögonen där se upp med plågan. Därför utstudsade han en expedition att begåra sig ut i vildmarken för att se huruvida de lämnade uppgifterna voro tillförlitliga eller ej.

Ole Nelson medförde denna expedition såsom ciceron. De öfriga deltagarna voro Frank B. Smith, Canadian kolämte auktoriserat beträffande för från Kansas City, Mo., samt Thomas B. Strain, vice president i International Finance Co., Ltd.

Denna expedition konstaterade att Mr Nelsons uppgifter varit i alla samsnigenliga, hvarför Mr Carlson och Mr Strain beslöt att förskicka de tre norska gossarna med nödiga medel för att inntaga fyndet.

De två förutnämnda järnvägarne bygga nu förbi denna kolgruva, och det erfordras endast ett stiekspår på två mil för att förbinda grufvorna med de båda järnbanorna. Därjämte kan kol skeppas nedfor floden till Edmonton och alla mellanliggande platser utefter flodens stränder. Detta är ett mycket viktigt faktum att taga med i beräkningen, ty såk samma har riket en kolgruva är, så är den dock värdefull om den saknar kommunikationer. Men så då finnes riket tillgång på kol och goda kommunikationer, måste affären blifva ytterst vinstgivande.

Vi vilja råda hvar och en i staden Winnipeg bsoart landsman att gå in på kontoret i 643 Main Street och fråga mr Lidholm om saken, eller om man bor utom staden att skriva in ett förslag till upplysningar. Såsom framgår af annons i dagens nummer torde de pris på aktierna med det snarast komma till höj, hvarför det gäller att handla snickat om man vill vara med.

De medel som inbringas genom aktieförsäljningen komma att användas för inköp af de mestmoderna maskiner, hvilka skola göras grufvornas betalande från början.

På kontoret talas och skrivets svenskt, så att man visst inte behöfver frakta för att blifva missförstådd, eller löpa risk att själf missförstå de uppgifter som lämnas.

Biljetter till Nordens midsommarpicnic kunna köpas på Svenska Canada Tidningens kontor.

J. B. Carlson.

Den framsände svenske affärsmanen i Edmonton, som bisträckt uppmärksam med tillräckligt pengar att inntaga fyndigheten.

De skulle komma att hojas, hvarför det gäller att handla snickat om man vill vara med.

De medel som inbringas genom aktieförsäljningen komma att användas för inköp af de mestmoderna maskiner, hvilka skola göras grufvornas betalande från början.

På kontoret talas och skrivets svenskt, så att man visst inte behöfver frakta för att blifva missförstådd, eller löpa risk att själf missförstå de uppgifter som lämnas.

Biljetter till Nordens midsommarpicnic kunna köpas på Svenska Canada Tidningens kontor.

Principitetgen.

"Ja" skulle bara fråga, om du velte komma med på jublen mins begrafsning i morron?"

"Nej tack, kära du, ja" har så mycke' å göra i da' å i morron, så att ja' skal' få tid att vara med på Nordens picnic i Selkirk park på midsommar'dagen. Å affärerna föst å nöjena se'n—då å min prinsepip'."

(Forts. å sid. 5.)